

عنوان مقاله:

مقاومت چسبندگی برشی بین ملات پلیمری و بتن بستر

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی صابری ورزشه - دانشجوی دکتری عمران سازه، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

محمود نادری - استاد، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

امروزه برای افزایش مقاومت چسبندگی بین ملات تعمیری و بستر بتنی از روش های مختلفی استفاده می گردد که یکی از این روش ها افزودن پلیمر به ملات تعمیری می باشد. با توجه به استفاده روز افزون از ملات های اصلاح شده با پلیمر برای تعمیر سازه های بتنی، در این مقاله با استفاده از آزمون نیمه مخرب "پیچش" اقدام به تعیین مقاومت چسبندگی برشی بین ملات تعمیری اصلاح شده با پلیمر و بستر بتنی شده است. پلیمر استفاده شده در ملات ها از نوع لاتکس استایرن بوتادین رابر (SBR) می باشد که با نسبت های 10 ، 15 و 20 درصد مواد سیمانی، به ملات ها افزوده شده است. نتایج به دست آمده نشانگر تاثیر بسیار زیاد پلیمر استایرن بوتادین رابر روی افزایش مقاومت چسبندگی برشی بین ملات تعمیری بابتن بستر می باشد. همچنین بیشترین افزایش در مقاومت چسبندگی در نسبت 15 درصد به دست آمد. با توجه به نتایج به دست آمده می توان از آزمون "پیچش" به عنوان یک آزمون درجا و ساده جهت اندازه گیری مقاومت چسبندگی بین ملات تعمیری و بستر استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

چسبندگی، آزمون پیچش ، ملات، بتن بستر، پلیمر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1127063>

